

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 461/2016
24.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље С.Н. из К., чији је пуномоћник Р.П., адвокат из К., против туженог С.М. из К., чији је пуномоћник К.С., адвокат из К., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1736/15 од 22.10.2015. године, у седници већа од 24.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1736/15 од 22.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П. бр. 1722/10 од 01.04.2015. године ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се утврди да је апсолутно ништав уговор о доживотном издржавању од 04.12.2006. године, закључен између туженог као даваоца издржавања и сада пок. В.С. из К. као примаоца издржавања. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се поништи уговор о доживотном издржавању од 04.12.2006. године. Ставом трећим изреке тужилца је обавезана да туженом накнади парничне трошкове у износу од 294.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1736/15 од 22.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужилца је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује по основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужба за поништај уговора о доживотном издржавању поднета је суду 18.07.2008. године, а вредност предмета спора означена је на 501.000,00 динара. Ова вредност предмета спора унета је у увод првостепене и другостепене пресуде.

Будући да је у овом предмету тужба поднета пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, ступио на снагу 01.02.2012. године) на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег Закона о парничном поступку, осим у погледу ревизијског цензуса. С обзиром да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14) на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиле није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**